

Motion till riksdagen 2005/06:Ju412

av Cecilia Widegren och Ulf Sjösten (m)

Skydd för svenska företag mot djurrättsaktivister

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att se över straffskalan och tillämpningen av densamma för den typ av brott som omnämns i motionen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att utveckla samhällets skydd för näringsidkare som arbetar med djurhållning.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att utveckla samhällets skydd för forskare som arbetar med djurförsök och deras forskningsresultat.

Civil olydnad – ett hot mot demokratin

Det svenska jordbrukets djurhållning är bland de bästa i världen. Det finns stränga krav, och de verksamma inom jordbruksnäringen är noga med att följa de regler som finns. Både bonden med ett litet jordbruk och de stora företagen vet att deras produkter blir bättre om djuren får leva under bästa möjliga förhållanden. Svensken har ett positivt synsätt till djurhållningen, vilket lett till några av världens bästa produkter.

Trots det finns det aktivister som bestämt sig för att våra djurägare agerar fel bara för att de håller djur. De använder sig av brott mot lagen för att fästa uppmärksamhet på sina ståndpunkter. Dessa aktivister utgör dessutom ett rejält hot mot vår svenska demokrati. Främst är det pälsdjursfarmningen som drabbats av våld både mot anläggningar och mot enskilda personer. Men även företag som arbetar med fjäderfä och äggproduktion eller djurfodertillverkning har drabbats under de senaste åren. Resultatet är förödande för olika producenter, t.ex. för svenska ägg och för minknäringen. Förutom en enorm extra kostnad och förstörelse av enskild egendom blir alltför duktiga svenska producenter tveksamma till att fortsätta.

Fel! Okänt namn på

Våldet har fått överhand

Det borde vara oacceptabelt för samhället att enskilda människor attackerar och saboterar en fullt laglig näringsverksamhet. Samhället måste ta ett större ansvar och skydda de näringar och näringsidkare som hotas. De skall ha samma möjligheter att driva sin verksamhet i trygghet som alla andra företagare.

De ständiga attackerna mot näringsidkarna har gjort att försäkringsbolagen börjat bli tveksamma till att försäkra och har i ett par fall nekat svenska producenter försäkring för deras egendom. Skulle det sprida sig vore det förödande för svensk produktion. Det skulle leda till ett svenskt beroende av utländska producenter som har att leva upp till ett sämre djurskydd än det svenska.

Om vi inte agerar nu riskerar vi att slå ut hela produktionsgrenar inom det svenska jordbruket. När vi föder upp djuren i Sverige kan vi med lagar, regler och kontroller ha en vetskap om hur djurhållningen och produktionen går till. Om vi inte föder upp djuren i vårt land blir vi beroende av import, och vi kommer då inte på något sätt att kunna påverka regler eller kontroller.

I det demokratiska Sverige på 2000-talet förstör djurrättsaktivister enskild egendom och företag, plågar och dödar djur, allt för att göra just sina röster hörda. Vissa gör det till och med för att få avtjäna sina straff och propagera ännu en gång i domstolen. Man måste då se över om straffen som utdöms är tillräckliga, eftersom en del aktivister tar så lätt på att avtjäna respektive straff som en del av aktionen.

Det är inte bara jordbruket som drabbas av aktivisternas aktioner. Djurrättsaktivister trakasserar inte bara djurägare och jordbrukare som håller djur, utan också ger sig på forskare eller på annat sätt hindrar institutioner eller företag som genomför djurförsök. I slutet av september angrep aktivister Karolinska Institutet och stal tolv illrar samt forskningsprotokoll. Angreppet försenar forskning som syftade till att hitta bot och lindring för sjukdomar som alzheimers och MS. Attacker på den akademiska världen är inte nya. Tidigare har forskare blivit trakasserade inte bara på arbetsplatsen utan även i sina hem. Djurförsök genomförs först efter en noggrann kontroll från samhället via djurförsöksetiska nämnder och de godkänner försöken. När samhället har konstaterat att forskarna följer reglerna för att minimera smärtor för djuren måste rättsväsendet vara berett att skydda forskningen och ingripa mot aktivisterna.

Svensk pälsdjursnäring i fara

Konsumenterna köper päls i svenska butiker oavsett om vi har ett förbud mot svensk pälsuppfödning i Sverige eller inte. Vad gäller pälsnäringen agerar vi nu i vårt land på så sätt att vi riskerar att slå ut en hel produktion. Om vi t.ex. föder upp minkar i Sverige kan vi med lagar, regler och kontroller ha en vetskap om hur produktionen går till. Om vi inte föder upp minkar i vårt land är

Fel! Okänt namn på

vi beroende av import, och vi kommer då inte på något sätt att kunna påverka regler eller kontroller.

De nya regler – som i praktiken omöjliggör minkuppfödning – som socialdemokrater och miljöpartister vill införa sänder en signal att våld och civil olydnad lönar sig. På aktivisternas dagordning står nu fjäderfäuppfödning och äggproduktion. Riskerna finns att de ökar sina aktiviteter efter att minkförbudet gett dem blodad tand.

Stockholm den 3 oktober 2005

Cecilia Widegren (m)

Ulf Sjösten (m)